

คำจารึก

ลำดับที่ ๑๔๒^(๑)

๑ **สีกาลชาฎก** โภธิสัตว์เป็นสุนัขจิ้งจอกมีบริวารมากอยู่ในป่า ครั้งหนึ่งมีมหรธรมในเมืองราชคฤห์.....
นักเลงทั้งหลายเสพสุราจนเพลากลางคืนแก้มลั่นลง หามังษไม่ได้ นักเลงผู้หนึ่งปรารถนาจะกินเนื้อสุนัขจิ้งจอกในป่าช้า จึงออกมา
จากเมืองทางช่องท่อน้ำ ถึงป่าช้าจึงนอนเอาผ้าคลุมถือไม้แอบไว้ โภธิสัตว์คิดว่าอากาศจะเข้าไปบริโภค แลเห็นไม้ซึ่งบุรุษถืออยู่...
เอาไม้ไว้แล้วกล่าวคำเยาะเย้ยบุรุษนั้น บุรุษนั้นไม่สมปรารถนาแล้ว.....แล้ว กลับเข้าเมือง